

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๙/๒๕๖๑

ศาลจังหวัดสกลนคร

ศาลปกครองนครราชสีมา

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีนี้ โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้อง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ๑ ผู้ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ๒ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอปากช่อง ที่ ๓ เรียกค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๓ ที่ไม่ติดตั้งสัญญาณใดในขณะติดตั้ง พาดชิง ดึงสายไฟฟ้าบนเสาไฟฟ้า เป็นเหตุให้โจทก์ซึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์ในขณะนั้น ได้รับอันตรายสาหัสจากการที่สายไฟที่พาดชิงอยู่บนเสาไฟฟ้าหลุดร่วงหล่นพาดทับค้ำคองค้อโจทก์ มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง เห็นว่า แม้คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ และจำเลยที่ ๓ เป็นหน่วยงานของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ว่าการของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่เมื่อพิจารณาการกระทำที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ คือ ขณะที่จำเลยที่ ๓ ดำเนินการปรับปรุงย้ายแนวสายไฟฟ้า สายไฟฟ้าที่พาดชิงอยู่บนเสาไฟฟ้าร่วงหล่นลงพาดทับค้ำคองค้อด้านหน้าของโจทก์ ซึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์ผ่านมาในบริเวณดังกล่าว เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์พลิกคว่ำ โจทก์ได้รับอันตรายสาหัสและรถจักรยานยนต์ได้รับความเสียหาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวมิได้เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายแต่อย่างใด แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องในลักษณะว่า จำเลยทั้งสามไม่จัดให้มีการติดตั้งสัญญาณไฟหรือสัญญาณในบริเวณที่เกิดเหตุ ก็เป็นเพียงการบรรยายให้เห็นถึงลักษณะความประมาทเลินเล่อของจำเลยทั้งสามซึ่งเป็นองค์ประกอบของการกระทำละเมิด แต่มิใช่เป็นกรณีที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยทั้งสามกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ ซึ่งการละเลยต่อหน้าที่ดังกล่าวต้องเป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดหน้าที่ของฝ่ายปกครองไว้ เมื่อข้อพิพาทตามคำฟ้องเป็นการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีได้เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ อันจะเข้าหลักเกณฑ์ของมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม